

“ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସମରୂପ ହୁଅ, ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଆହ୍ଵାନ ଦିଅ”

ଆଜି ସମରୂପ ପିତା ନିଜର ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ସମରୂପ ସ୍ଵରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ନେହର ଲହଡ଼ି ଉଠିବାରେ ଲାଗିଛି । ପିଲାମାନେ ବିଶେଷ କରି ବରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୃତିରେ ଭୁବି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସ୍ନେହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବରଦାନ ଅଟେ । ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ହିଁ ବାବାଙ୍କର କରିଦେଇଛି । ଏହି ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ହିଁ ସବୁ କିଛି ସହଜ କରିଦେଇଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହରେ ଭୁବି ଯାଉଛୁ ସେତେବେଳେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସହଜ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ଵ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥାଅ କାରଣ ସ୍ନେହ ଏଭଳି ଛତ୍ରଛାୟା ଅଟେ, ଯାହା ଭିତରେ ମାୟାର ଛାଇ ମଧୁସ୍ଵ ପଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସହଜରେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ନିରନ୍ତର ସ୍ନେହରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥାଏ ତାକୁ କୌଣସି କଥାରେ ମେହନତ ମଧୁସ୍ଵ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ସ୍ନେହ ସହଜରେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିଦିଏ, ତେଣୁ ସ୍ନେହ ବଦଳରେ କିଛି ବି ସମରୂପ କରିବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ ।

ତେବେ ଆଜି ମଧୁସ୍ଵ ଅମୃତବେଳା ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କ ଗଳାରେ ସ୍ନେହର ମାଳା ପିନ୍ଧାଉଥିଲେ ଏବଂ ବାବା ମଧୁସ୍ଵ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ସ୍ନେହର ମାଳା ପିନ୍ଧାଉଥିଲେ । ଯେପରି ଏହି ବିଶେଷ ସମ୍ପୃତି ଦିବସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହର ଦିବସରେ ସ୍ନେହରେ ହିଁ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲ ସେହିଭଳି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବୁଡ଼ି ରହିଥାଅ, ତା’ ହେଲେ ମେହନତର ପୁରୁଷାରଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ବୁଡ଼ି ରହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶିଯିବା ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଲା ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ଅଲ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ବୁଡ଼ି ପକାଇବା । ତେବେ କେତେକ ପିଲା ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତେଣୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସହଜ କଥା ମଧୁସ୍ଵ ମୁଖକିଲ୍ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାଗର ସହିତ ମିଶିଯିବା ଜଣା ଅଛି ତ? କାରଣ ମିଶିଯିବାରେ ହିଁ ମଜା ଅଛି । ତେଣୁ ବରହ୍ମାବାବା ମଧୁସ୍ଵ ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ନିଜର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସମାହିତ କରି ରଖିଥିଲେ, ଏହାର ସମାରକୀ କଲିକତାରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି (ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ସାଗର ସହିତ ମିଶିଯାଇଛି) ।

ଏବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଏହି କଥା ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ପରମାଣୁ ସ୍ଵରୂପ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ଦେଖାଅ । ସଂକଳ୍ପରେ ସର୍ବଦା ସମରୂପତା ରହୁ । ଏବେ ତ ବ୍ୟସ୍ତର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କର କାହିଁକି ନା ବ୍ୟସ୍ତ କେବେ ବି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମରୂପ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ସଦା ସମରୂପ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଷ୍ଟ ନମ୍ବର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମରୂପୀ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇପାରିବ? ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଖାଲି ହୋଇ ଶକ୍ତିର ଭିକାରୀ ହୋଇସାରିଲେଣି । ଏହିଭଳି ଭିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହେ ସମରୂପ ଆତ୍ମାମାନେ ଭିକାରୀ ପଣିଆରୁ ମୁକ୍ତ କର । ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ସମରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି - ହେ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତି ଦାତାମାନେ ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ । କ’ଣ ଏହି ଡାକରା ତୁମମାନଙ୍କ କାନରେ ବାଜୁ ନାହିଁ? ଶୁଣିପାରୁ ନାହିଁ କି? ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ହିଁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛୁ କି? ତେବେ ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବେହଦ ସ୍ଵରୂପରେ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତି ଦାତା ହେବା ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଛୋଟ-ଛୋଟ କଥା ଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବରହ୍ମାବାବା ସମସ୍ତ ହେଲା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଡାକରା ଶୁଣିବା । କ’ଣ ଡାକରା ଶୁଣିବା ଜଣା ଅଛି, ନା ନାହିଁ? ଏବେ ଦୁଃଖୀ ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଆହ୍ଵାନ ଦିଅ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ।

ଆଜି ବିଶେଷ କରି ବରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ ମନେ ପକାଉଛ ନା! ବରହ୍ମାବାବା ମଧୁସ୍ଵ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସମ୍ପୃତି ଏବଂ ସମରୂପୀ ସ୍ଵରୂପରେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । କେତେକ ପିଲା ତ ବରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ବାରତ୍ତାଳାପ କରିବାରେ ମିଠା ମିଠା ଭଲୁଗୁଣା ମଧୁସ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଏତେ ଶୀଘ୍ର କାହିଁକି ଚାଲିଗଲେ? ଏବଂ ଆଜ ଗୋଟିଏ ଭଲୁଗୁଣା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଯୋଗ ମଧୁସ୍ଵ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ କାହିଁକି ଗଲ ନାହିଁ? ତେଣୁ ବରହ୍ମାବାବା କହିଲେ ମୁଁ ମଧୁସ୍ଵ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସେହି କଥା ପଚାରିଲି ଯେ ମୋତେ ଅଚାନକ ଭାବରେ କାହିଁକି ଡାକିଆଣିଲ? ତେବେ ବାବା କହିଲେ - ଯଦି ତୁମକୁ କହିଥାଆନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆସ ତେବେ କ’ଣ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆସିପାରିଥାଆନ୍ତି । ନାଁ ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିଥାଆନ୍ତେ? ତୁମେ ତ ଅରଜୁନ ଅଟ ଏବଂ ଅରଜୁନର ସମାରକୀ ମଧୁସ୍ଵ ଏହିଭଳି ରହିଛି ଯେ ଅନତିମ ସମୟରେ ନଷ୍ଟମୋହା ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ହିଁ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବରହ୍ମାବାବା ମୁରୁକୀ ହସି କହିଲେ ଯେ ଏହା ତ ଏକ ଚମତ୍କାରୀ ଥିଲା ଯେ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ଵ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବରହ୍ମାବାବା

ମଧୁସ୍ତ ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଯାଉଛି ବୋଲି । ସମ୍ପ୍ରାଣରେ ରହି ମଧୁସ୍ତ ଉଭୟ ରୂପ ରହିଥିଲେ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସନ୍ ଶୋଭା ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର ଦଂଠାରା ପିତାତ୍ମକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷତାର ପାର୍ଟ ମଧୁସ୍ତ ଉତ୍ତମାରେ ନିଧାରୟ ଥିଲା, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ବାଃ ଉତ୍ତମା ବାଃ । ସେବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧୁସ୍ତ ନିଧାରୟ ଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଧାର ମଧୁସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା । ତେଣୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ତୀବ୍ରଗତିର ସେବାର ପାର୍ଟ କରିବାର ହିଁ ଥିଲା ।

ଆଜି ବିଶେଷ କରି ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ମିଠା ମିଠା ଉଲୁଗୁଣା ମଧୁସ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି । କ'ଣ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଉଲୁଗୁଣା ଦେଇଛନ୍ତି ନା? ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକୁ କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ଆଉ ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷ ଯଦି ଆପଣ ଅଟକି ଯାଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖି ତ ପାରିଥାଆନ୍ତୁ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧୁସ୍ତ ହସି ହସି କହିଲେ - ତେବେ ଉତ୍ତମା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ଉତ୍ତମା ଏପରି କାହିଁକି କରିଲା? କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ଲାଷ୍ଟ ଯୋ ଫାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆଗକୁ ଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବାର ଥିଲା - ଚାହେଁ ଭାରତରେ, ଚାହେଁ ବିଦେଶରେ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଲାଷ୍ଟ ଯୋ ଫାଷ୍ଟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଅ । ଯେପରି ଆଜିର ଦିନକୁ ସମଗ୍ର ଦିବସ ରୂପରେ ପାଳନ କରିଲେ ସେହିପରି ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସମଗ୍ର ଦିବସ ହେଉ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲତଲ ନ ହେଉ । ଆଜିର ଦିନରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେଉଁ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି (ନିରାକାରୀ, ନିରବିକାରୀ ଏବଂ ନିରହଂକାରୀ) ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଶବ୍ଦରେ ଶିକ୍ଷାର ସଂରୂପ ହୁଅ । ମାନସିକ ସ୍ଥିତିରେ ନିରାକାରୀ, ବାଣୀରେ ନିରହଂକାରୀ, କର୍ମମଣ୍ଡଳରେ ନିରବିକାରୀ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାକାର ସଂରୂପରେ ଆସ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିରାକାରୀ ସଂରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ବାରମ୍ବାର କର । ଏଭଳି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବସିଲେ ଯାଇ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଥିବ, ବରଂ ମଝିରେ ମଝିରେ ସମସ୍ତ ବାହାର କରି ଏହି ଦୈନିକ ସମୁତ୍ପାଦନ ନିଆରା ହୋଇ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମା ସଂରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମଧୁସ୍ତ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର ଯେ ମୁଁ ନିରାକାର ଆତ୍ମା ଏହି ସାକାର କର୍ମମଣ୍ଡଳ ମାନଙ୍କୁ ଦଂଠାରା କର୍ମ କରାଉଛି । ତେବେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତି ହିଁ କରାଇଲାବଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରଦ୍ଦେଶକରତାର ସ୍ଥିତି ଅଟେ । କର୍ମମଣ୍ଡଳ ଗୁଡିକ କରିବାବଲା କର୍ମକରତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ନିରଦ୍ଦେଶକରତା ଅଟେ । ତେଣୁ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମା ସ୍ଥିତି ଦଂଠାରା ନିରାକାରୀ ପିତା ସଂତଃ ହିଁ ମନେ ପଡିଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ନିରଦ୍ଦେଶକରତା ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ମୁଁ ଆତ୍ମା ମଧୁସ୍ତ ନିରଦ୍ଦେଶକରତା ଅଟେ, ତାହାହେଲେ କେବେ ବି କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧନ ହେବ ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ସରବଦା ନିଆରା ରହିବ କାହିଁକି ନା କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧନ ହେବା ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ନିଆରା ରହିବା, କାହିଁକି ନା କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧନ ହେବା ଦଂଠାରା ହିଁ ସମସ୍ତାଗୁଡିକ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଚେକ କର ଯେ ମୁଁ ନିରଦ୍ଦେଶକରତା ଆତ୍ମା ହୋଇ କର୍ମ କରାଉଛି ତ? ଆର୍ଛା! ଏବେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ବାବାତ୍ମାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାର ମେଣିନାରିକୁ ତୀବ୍ର କର ।

ଆର୍ଛା, ଏହି କଳ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆର୍ଛା । ତେବେ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ସ୍ବାଦପୁସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାବାତ୍ମକୁ ଚିହ୍ନି ତାତ୍ତ୍ୱରୁ ସମ୍ପଦ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ସରବଦା ନିଜର ଏହି ଭାଗ୍ୟକୁ ମନେ ରଖିଥିବ ଯେ ମୁଁ ବାବାତ୍ମକୁ ଚିହ୍ନି ଯାଇଛି ।

ଆର୍ଛା - ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଭଲ । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକର ସଂକଳ୍ପର ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷରେ ମୁଖ ଦଂଠାରା ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ବଂଶାବଳୀ ଏବଂ ଦଂଠାସ୍ତରେ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ ଦଂଠାରା ରଚନା ହୋଇଥିବା ବଂଶାବଳୀ । ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ବହୁତ ମହାନ ଅଟେ । ଯେପରି ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ତୀବ୍ର ଗତିଶୀଳ ଅଟେ, ସେହିପରି ତୁମର ରଚନା ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧୁସ୍ତ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦଂଠାରା ତୀବ୍ରଗତିରେ ପ୍ରାରବଧ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସାରା ବ୍ରହ୍ମମଣ୍ଡଳ ପରିବାରରେ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତବଲ ଶେହଲା ଅଟନ୍ତି । ଭାରତର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି - ବାଃ ତବଲ ବିଦେଶୀ ବାଃ! ତେବେ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା? କେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଛି? ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା? ତେବେ ଏଭଳି କୌଣସି ଦିନିଷ ନାହିଁ ଯାହା ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ । ତେବେ ଏହାକୁ ତ ତବଲ ବିଦେଶରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଫରେନ୍ରେ ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ କଥା, ତେବେ ବିଦ୍ଵାନର ଏହି ସବୁ ଉପକରଣ ଗୁଡିକୁ ମଧୁସ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦ ବିଶ୍ଵାସ ସେବା କରିବାରେ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେବେ ଏବଂ ବହୁତ ସହଜରେ ସେବା ମଧୁସ୍ତ କରାଇବେ । ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ବିଦ୍ଵାନର ତୀବ୍ରଗତିର ଉନ୍ନତିର ମଧୁସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ।

ଆର୍ଛା - ସବୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ ସମଗ୍ର ଅଟ ତ? ଦୁର୍ବଳ ତ ନୁହେଁ ନା, ସମସ୍ତେ ସମଗ୍ର ଅଟ ନା? ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନେ ମଧୁସ୍ତ ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ଅଟ ନା? ଶକ୍ତି ସେନା ଅଟ ତେଣୁ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ମାୟାଜିତ୍ କରିଦେଉଛି । ଆର୍ଛା!

ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଶୁଦ୍ଧାଗର କରବାବଲା ମଧୁସ୍ତ ଆସିଛନ୍ତି । (କଳିକତାର ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ମଧୁବନର ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନଗୁଡିକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଫୁଲରେ ସଜାଇ ଦେଇଛନ୍ତି) ଏହା ମଧୁସ୍ତ ସ୍ଵନେହର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ବହୁତ ଭଲ

କଥା ଯାହାକି ନିଜର ସ୍ନେହର ପରମାଣ ଦେଇଛି । ଆରୁଛା - ଟୀରମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ମିଳିଯାଉଛି । ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷମା ମିଳିଯାଉଛି । ବହୁତ ଭଲ । ଏବେ ନିଜର ଚେହେରା ଘଞ୍ଚା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସାକ୍ଷାତକାର କରାଅ । ଶୁଣିଲ ତ, କ'ଣ କରିବ? ଆରୁଛା!

ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଭଲ । ମଧୁବନବାଲାଙ୍କୁ ବହୁତ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁବନବାଲା ଆତ୍ମିକ ଚାନ୍ଦଲର ଅଟନ୍ତି । ଚାନ୍ଦଲର ଅର୍ଥାତ କୁଳପତି ଅଟ ନା? କିନ୍ତୁ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି ବି ମଧୁବନ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି ନା! ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମନେ ପକାନ୍ତି । ତେବେ ମଧୁବନବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ମନେ ପକାନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ମଧୁବନ ନିବାସୀ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ଅଧିକାଂଶ ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅତୁଟ ସ୍ନେହ ରହିଛି । କମ୍ ସ୍ନେହ ନାହିଁ । ମଧୁବନବାଲା ତ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି ।

ଇନଦୋର ଜୋନର ସେବାଧାରୀ ଆସିଛନ୍ତି:- ଇନଦୋର ଜୋନ୍ ବାଲା ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି, ଭଲ କଥା ସେବା କରିବା ଅର୍ଥ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଫଳ ଖାଇବା । ସେବାରେ ସୁଯୋଗ ନେବା ଅର୍ଥ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା କରିବା, ଆଶୀର୍ବାଦ ଜମା କରିବା । ତେବେ ସବୁ ସେବାଧାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା କରିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ପୁଣ୍ୟ ଲିଫ୍ଟ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିରିକ୍ତ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ।

ଆରୁଛା, ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ ଯେଉଁମାନେ ଦୂରରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସର ପ୍ରତିଦାନ ସଂରୂପ ପଦମଗୁଣା ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଘଟଣାରେ କେଉଁଠି କେତେ ସମୟ, କେଉଁଠି କେତେ ସମୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଗ୍ରତ ନୁହେଁ ହୋଇ ଅକଲାନତ ଭାବରେ ଶୁଣିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କୁହ - ସମସ୍ତେ ଖୁସି ମନରେ ନାହୁଁ ନା! ସମସ୍ତେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି - ହଁ ବାବା, ଜନକ ବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଠା ମିଠା ହସୁଛି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ବାବାଙ୍କର ମନେ ଅଛି କିନ୍ତୁ କେତେ ଜଣଙ୍କର ନାମ କହିପାରିବୁ, ପିଲାମାନେ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜ ନିଜ ନାମ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସ୍ୱାଦପ୍ତ୍ୟର ସଂକଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କରିଗାଲିଥାଅ । ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିରାକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । (ବାପଦାଦା ଡରିଲ୍ କରାଇଲେ) ।

ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ଭାଲ୍ୟୁନ୍ଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ ମୂଲ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଚ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ଚାଲିଛି - ଏହା ବହୁତ ଭଲ ସେବାର ସାଧନ ଅଟେ, ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ଭାଲ୍ୟୁନ୍ଦ୍ ଚ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ କରାଇବା ସହିତ ନିଜର ଲଭଣୀ ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବସ୍ଥାନର ଅଭ୍ୟାସକୁ ମଧ୍ୟ ବତାଇ ଚାଲିଥାଅ ।

ଆରୁଛା - ବାପଦାଦା ଆଜି ଗୁଲ୍‌ଜାର ବର୍ତ୍ତୀକୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଥିଲେ, ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଶରୀର ହେବାର ସେବା ଯେଉଁ ଭଳି ଭାବରେ ଏହି ରଥ ମାମା ବର୍ଷ ପୁରଣ କରିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତୀର ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତୀର ସାହସ, ଦୁଇଟିଯାକ ମିଶି ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଆରୁଛା!

ସର୍ବଦା ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିବା, ସର୍ବଦା ଲଭରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ ଲଭଣୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ଆତ୍ମା ସଂରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ତିନୋଟିଯାକ ଶବ୍ଦର “ଶିବମନ୍ତର”କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜୀବନରେ ପାରିଣ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ପିତାଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତିଦାତା ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦାଦୀଜୀଙ୍କ ସହିତ:- ଆଜିର ଦିନରେ ବିଶେଷ କରି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି । ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ହୋଇ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କର୍ମକରତା ରୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଲେ । ଏହା ବହୁତ ଭଲ କଥା, ଏହିଭଳି ସ୍ନେହର ଲହଡ଼ି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିଦେଉଛି । ଆରୁଛା - ଶରୀରକୁ ଚଳାଇବାର ବିଧି ଦାଣ୍ଡଗଲାଣି ନା! ଶରୀରକୁ ଚଳାଇ-ଚଳାଇ ଦିନେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାର ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲା - ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବା । ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେହି ବି ଯେପରି ନାରାଜ ନ ହେଉ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳୁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ପୁରୁଷାର୍ଥ । ସହଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ଶରୀର କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ନା! ତେବେ ତୁମେମାନେ ୧୪ ବର୍ଷ ଧରି ଯେଉଁ ତପସ୍ୟା କରିଛ ସେହି ତପସ୍ୟାର ବଳ ସେବା କରାଉଛି । ଏବେ ତ ତୁମର ବହୁତ ସାଥୀ ହୋଇଗଲେଣି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ

ସେବାର ସାଥୀ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ ତୁମକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ଏତିକି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଟେ । ଠିକ୍ ଅଛି ।

ବରିଷ୍ଠ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଭ୍ରାମ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସେବାର ଯେଉଁ ସବୁ ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତାହା ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକକର୍ତ୍ତାଙ୍କରୁ ସ୍ପନ୍ଦନ ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବା ପାଇଁ ବାଳକ ତଥା ମାଲିକର ପାଠକୁ ପକ୍କା କରି ପରସ୍ପରକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ସହିତ, ପରସ୍ପରର ବିଚାରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଯଦି ଆଗକୁ ବଢିଗଲିବ ତେବେ ସଫଳତା ହିଁ ସଫଳତା ମିଳି ଚାଲିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ମୂଳ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସ୍ପନ୍ଦନପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଣିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଚାହୁଁ କରିବା । ତେବେ ସ୍ପନ୍ଦନ ଅର୍ଥ ହେଲା ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ପନ୍ଦନ, ଯେଉଁଠି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ପନ୍ଦନ ରହିଛି ସେଠାରେ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ନେବେ ମଧ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସ୍ପନ୍ଦନ ମାଳାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁନ୍ଥି ଦେବା ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ପନ୍ଦନ ସେମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇପାରିବ । ଜ୍ଞାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୁମର ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ପନ୍ଦନ ଯେକୌଣସି ସଂସ୍କାରବାଳାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିପାରିବ । କେବଳ ସ୍ପନ୍ଦନ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ସାହାରା ହୋଇପାରିବ । ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ପନ୍ଦନ ଶୀଘ୍ରରୁ ଶୀଘ୍ର ମାଳା ପରସ୍ପର କରି ଦେଇପାରିବ । ବରହମାବାବା ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି? ସ୍ପନ୍ଦନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନିଜର କରିନେଇଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା!

(ସୋନୀପତର ସେବା ପାଇଁ ମିଟିଂ ରାଲିଛି, ସେଠାରେ ଅନୁଭୂତି କରାଇବା ପାଇଁ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗ କିପରି କରାଯିବ) ସେବାର ତ ଯୋଜନା ତ ପରସ୍ପର କରୁଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସଂକଳପକୁ ଏବଂ ବିଚାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେଉଁ କଥା ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵୀକାର ହେଉଥିବ ତାହା କର । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭୂତି ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜେ ଅନୁଭୂତି ସ୍ଵୀକୃତ ହୋଇଯିବ । ଆର୍ଛା!

ବରଦାନ:- ଦୃଢ଼ତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଆସନଧାରୀ ହୁଅ । ଦୃଢ଼ତାର ଶକ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶକ୍ତି ଅଟେ ଯାହାକି ଅବହେଳା ପଶିଆର ଶକ୍ତିକୁ ସହଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନ ହେଲା - ଯେଉଁଠି ଦୃଢ଼ତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । କେବଳ ଯେଉଁଭଳି ସମୟ ସେହଭଳି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵୀକୃତ ହୁଅ । ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତା'ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଭାବିଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ କରାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଆସନଧାରୀ ହୁଅ, ତା' ହେଲେ ଅବହେଳାପଶିଆ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସଂକଳପ ରୁପୀ ବୀଜ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବ ତେବେ ବାଣୀରେ ଏବଂ କର୍ମରେ ସହଜରେ ସଫଳତା ମିଳିଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଦା ନିଜେ ସମତୁଷ୍ଟ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମତୁଷ୍ଟ କରିବାବାଲା ହିଁ ସମତୁଷ୍ଟମଣୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***